

عنوان مقاله:

ایدئالیسم افلاطونی به مثابه منطق کشف ایده ها و پیامدهای آن در تربیت

محل انتشار:

مجله فلسفه تربیت، دوره 3، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

مراد یاری دهنوی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مقاله بررسی و تبیین ایدئالیسم افلاطون در قالب تعریف مفاهیم کلی و استنتاج پی آمدهای تربیتی آن است. در این پژوهش که از نوع پژوهش های کیفی و با روش استنتاجی است، به بررسی آثار افلاطون و کتاب ها و مقالات مرتبط با آرای او پرداخته شده است. این پژوهش درصدد پاسخ گویی به این سوال است که ایدئالیسم افلاطونی در زمینه تعریف مفاهیم کلی، چگونه تبیین می شود و چه پی آمدهای تربیتی را به همراه دارد. نتایج به دست آمده دلالت بر این دارد که افلاطون در پژوهش های خود با بهره گیری از روش های عقلی و تجربه ذهنی، درصدد دست یابی به مفهوم کلی به عنوان بازنمود ایده ها است. این ایده ها در نزد او موجوداتی واقعی، اما غیرمادی هستند. یکی از کارکردهای اصلی مفاهیم کلی، استفاده از آن ها به عنوان معیاری برای عمل در موقعیت های جزئی و عینی است. مفاهیمی که هرکدام دارای شرط هایی اساسی و لازم می باشند و می توان بر اساس آن ها موضوعات را از هم تفکیک نمود و همچنین امور متکثر (مصادیق) را ذیل یک مفهوم کلی قرارداد. در باب پی آمدهای تربیتی این دیدگاه، ایدئالیسم افلاطونی مستلزم حرکت به سمت مفهوم محوری در تربیت و بازسازی برنامه درسی، روش تدریس، رابطه معلم و دانش آموز و ارزشیابی بر اساس کشف مفاهیم کلی و ارائه یک تعریف بر اساس آن ها است.

کلمات کلیدی:

افلاطون، ایده ها، مفاهیم کلی، پیامدهای تربیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858757>

